

Március 15.

Első ízben ünnepeljük ezen a napon a szabadságharc előfutárainak emlékezetét, mint a független Magyarország törvényhozása által nemzeti ünneppé avatott emléknapot és lelkesedésünket, hitünket fokozza az a körülmény is, hogy ugyancsak ezen a napon az óceán tulsó partján az Egyesült Államok szabadságszerető népének üdvözlésétől övezve 520 magyar vérünk és kivándorolt testvéreink leleplezik a szabadságjogok hőroszának, Kossuth Lajosnak szobrát. Önmagát tiszteli meg az a nemzet, amely ilyen emléket állít nagyjainak, amint a száműzött Kossuthnak az amerikai kormány és lakosság részéről annakidején kijutott ünneplés és hódolat is elsősorban a vendéglátók számára szerezte meg a demokratikus és felvilágosult, Kossuth Lajos eszméivel egyetértő közvélemény tiszteletét.

A márciusi 10 pont alapja volt annak az alkotmánynak, amely évtizedekig szabályozta a haza polgárainak helyzetét. Annak az alkotmánynak, amelynek maradéktalan és becsületlen visszaállítására a napokban tett gróf Bethlen István miniszterelnök ígéretét. A sok szenvedésen átment nagy emigráns fanitások nem hullottak meddő ugarra, hanem a magyar nemzet legszélesebb rétegeinek lelkében találtak termékeny talajra és látnoki megnyilatkozásai a legszomorubb időben, a szétdarabolás szörnyű stádiumában evangéliumul és utmutatásul szolgáltak a jövőre nézve. A márciusi forradalmárok merész álma, a független, önálló Magyarország valósággá vált 70 év múlva — de ne is kérdezzük, hogy milyen áron? A magyar szabadság emlékünnepét üljük, de érezzük, hogy a kezünk rettentesebb béklyóba van verve, mint valaha. Ezért küzdöltek volna a szabadság nagy világáramlatának keleti előőrseiként március ifju hősei, hogy az utókor szolgálataikat nem méltányolva helóta-népek zsákmányává tegye szülőföldjüket?

Március 15-ét csak akkor fogjuk tudni valójában és teljes szívből megünnepelni, amikor a magyar nemzet szabadsága, Kossuthnak és társainak álma teljesen megvalósult, amikor a mi örömujjongásunkba többé nem vegyül szolgáljáromba hajtott testvéreink jajkiáltása. Addig legyen ez az

ünnep emlékeztető arra, hogy egy ponton még végre kell hajtánunk Kossuth Lajos politikai végrendeletét. Minden cselekedetünkben, minden gondolatunkban az a tudat irányítson, hogy az intéger Magyarország helyreállításáig szabadságról, egyenlőségről nem beszélhetünk. Ma, amikor fajunk harmadrésze másodrendű állampolgárrá van bélyegezve, blaszfémia volna Kossuth Lajos eszméivel kapcsolatban a szabadság győzelméről beszélni. Verjük le ezeket a bilincseket a rabmagyarok kezéről, akiket a volt bécsi kamarillánál is rosszabb elnyomás tart fogolyként és akkor fogja igazán, szivből, az egek kárpitját is meghasító örömujjongással megülni a magyar nemzet a szabadságeszmék győzelmének magasztos ünnepét!